

KONSULENT

NYT

HVORDAN FORBEREDER DU DIG BEDST PÅ 2009?

Repræsentanter for
Microsoft, Sun og
Oracle giver deres
bud på de vigtigste
IT-tendenser i 2009

DET FRIE LIV

Interview med IT-konsulent
Sune Scherfig om hans lange
karriere som freelancer.

DET FRIE LIV

Sune Scherfig er en af de tunge drenge. Siden 2004 har Sune løst opgaver for ProData Consult hos virksomheder som Carlsberg IT, Retsmedicinsk Institut, Petersen-Back A/S, Panum Institutet og Haldor Topsøe A/S. Han har arbejdet med computere siden starten af 80'erne og har set, hvordan udviklingen og skiftende trends påvirker jobbet som IT-konsulent. KonsulentNyt tog derfor en snak med denne karismatiske og meget erfarne konsulent for at se nærmere på hans syn på jobbet som freelance IT-konsulent, fremtiden og finanskrisen.

► “Jeg har jo 25 års jubilæum i år!” udbryder Sune Scherfig entusiastisk. Han indleder interviewet med at fortælle om de første skridt, der ledte til en flot karriere som IT-konsulent: “I 1983 købte jeg min første maskine. Det var en ZX81, som var en af de modeller som Sir Clive Sinclair lavede. Den kostede 1.000 kr., og jeg købte den brugt. Den havde 64 kB ram, som man satte på med et modul, og senere købte jeg så min første PC med indbygget 1,44 MB floppydisk. Det var store sager,” siger Sune og griner let.

“På et tidspunkt drev jeg en helsekostbutik, hvorfra jeg distribuerede sund mad til Jylland og omegn. Jeg leverede både til forbrugere, butikker og producenter og introducerede branchen for princippet om lave priser og høj omsætning, i stedet for omvendt. Jeg blev nødt til at holde nøje styr på kostpriser, fragt og mængden af varer, jeg havde på lager. Derfor udviklede jeg et lagerstyringssystem til at holde rede på det hele. Dengang blev data gemt på almindelige kassetebåndoptagere, og det er jo ret sjovt at tænke tilbage på! Det var et stort arbejde at lave programmet i Basic og maskinkode, men næste gang jeg skulle lave lagerstatus, skulle jeg blot skrive antallet ind, og det var jo dejligt nemt.”

Det næste skridt

Sune åbnede kort efter sit eget lille IT-firma:

“Der kom en tekstbehandlingsmaskine ved navn Amstrad Joyce, og den købte jeg så i 1986. Jeg besluttede mig for at blive forhandler, for så fik jeg den 20 procent billigere. Jeg solgte så til mindre virksomheder og brugte selv computere til flere og flere ting. På den måde fandt jeg ud af, hvordan mange programmer fungerede helt til bunds. Jeg har benyttet computere til alle slags opgaver og er så blevet ved med at arbejde på dem, også når de drillede. Det er den måde, jeg har lært det på. Learning by Doing.”

“Jeg kan huske en sjov oplevelse, da jeg fik den første PC i slutningen af firserne. Først kunne jeg ikke bruge den til noget som helst, fordi den manglede et styresystem. Men da jeg så kom i gang, var det helt vildt! Det var oplevelsen af at udvide den ene hjernehalvdel enormt meget. Jeg var helt høj, og så en masse muligheder i det. Der startede det rigtigt for mig.”

Det brede kompetencefelt

En af Sunes absolut stærkeste forcer er hans brede spektrum af kompetencer og forståelsen af helheden. Egenskaber der er blevet opbygget gennem mange års erfaring fra forskellige arbejdspladser og arbejdsområder:

“Jeg er en bred konsulent. Nogle konsulenter kommer ud til kunden og er super fantastiske til f.eks. at skrive

programmer, men har svært ved at kommunikere med dem, der rent faktisk skal bruge det færdige produkt. For mig er det vigtigt at følge projektet hele vejen igennem. Jeg kan snakke med chefen, der bestiller jobbet, men også brugeren, der har gavn af programmet.”

“De første konsulentjobs, jeg fik, var opgaver, som jeg ikke syntes, jeg anede noget om. Det føltes lidt som at blive kastet ud højt oppe fra og så lære at flyve undervejs. Det er min lærdom både fra jobbet og fra livet generelt.”

“Jeg har aldrig haft et job, jeg ikke har løst godt. I starten følte jeg mig meget heldig, men jeg ved godt, at det kræver en god baggrundsviden at kunne vælge den rigtige løsning blandt de oceaner af information, vi har til rådighed i dag. Det får man flair for i denne branche, fordi man får så mange muligheder. Det er en vigtig del af min profil, at jeg kan sætte mig ind i nye ting og anvende dem i større sammenhænge.”

“Jeg har haft en del hardcore jobs i firmaernes nervesystemer, fordi de hyrer konsulenter til jobs, som deres egen IT-afdeling ikke har kompetence til eller simpelthen ikke har lyst til at påtage sig ansvaret for. Den tillid, man bliver vist, er voldsom. Jeg kan godt få et adrenalin-kick, så jeg lige tjekker det hele en ekstra gang udover det sædvanlige, inden jeg starter det op. Man kan simpelthen ikke tillade sig at fejle.”

Nørd

Sune startede sin konsulentkarriere som projektleder, men skiftede efter nogle år over til rollen som programmør, hvilket gav ham uventet frihed, selvom han altid har følt sig som en outsider: “Det var dejligt for mig at droppe de lidt konforme krav, som ofte bliver stillet til projektlederen. Der er et friere miljø blandt programmører. Som programmør kan man godt tillade sig at se ud, som man nu gør.”

“Jeg er vel en nørd. Hvis der er noget der driller, finder jeg tilfredsstillelse i at finde løsningen. Det er vel forudsætningen for at være en nørd, for at blive klogere. Jeg kan godt sidde med en computer i dagevis, hvis jeg er kommet godt i gang med en udfordrende opgave.”

Udviklingen og 80%-reglen

Den 52-årige konsulent føler selv, at hans værktøjskasse er tæt på at være komplet i øjeblikket. Den bliver opdateret hele tiden, men den har ikke brug for store, nye værktøjer: “Ja, jeg er stået af på det nyeste nu. Jeg lavede et projekt i .NET for nylig, men jeg tror ikke på det nyeste nye, blot fordi det er nyt. Langt de fleste af de opgaver, der venter derude lige nu, kan løses med de redskaber, jeg allerede har.”

“Man har brug for styringssystemer og overblik, og det kan vi med de værktøjer, vi har. Derfor er opgaverne mere fokuseret på at få brugt værktøjerne og få udnyttet deres muligheder, så det bliver nemt og effektivt for brugeren.”

“Som projektleder mødte jeg engang det, man kalder for 80%-reglen. Hvis mine kompetencer og det, jeg laver, dækker 80% af de behov, der er hos kunderne, så er der et godt forhold mellem pris og kvalitet. Kompetencer inden for de sidste 20% er enten forældede eller tilhører en lille eksklusiv elite. Man kan sagtens uddanne sig inden for de nyeste versioner f.eks. som Sharepoint-ekspert, og så banke derudad inden for det område. Men jeg vil hellere servicere 80% af virksomhederne og så lade eliteopgaverne være.”

“Selvfølgelig lærer jeg hele tiden, men jeg synes ikke, at der er brug for de helt store spring mere. Den software, vi har i dag, er rigelig til at servicere langt de fleste almindelige virksomheder i en overskuelig fremtid. Jeg foretrækker at vente og se, hvad de nye værktøjer bringer med sig. Det, jeg føler er brugbart, inkorporerer jeg så i mit repertoire.”

“Kan man bruge de nye teknologier, er det fint, men der er ingen grund til at være i front af udviklingen, bare for at være i front. Så hellere være solid.”

Stress, frihed og valget af det rigtige liv

Mange konsulenter kender til stress på arbejdet og de mange bolde i luften. Det er også noget Sune kender, men han arbejder hen imod et friere liv, hvor han kan træffe de rigtige valg: “Jeg kan helt klart mærke stress, og jeg kender alt til det med at blive forpustet og andre fysiske tegn. De fleste føler jo, at de kører på 120%, men jeg vil hellere køre på 100% og så stadigvæk føle, at jeg og humøret kan følge med. Det drejer sig om livsstil, men kan være selvforstærkende, hvis man f.eks. føler, man må kompensere for lange arbejdstider med diverse materielle belønninger. Har man fået opbygget et højt forbrug, der er afhængigt af, at man kører 120%, har man ikke tid til at nyde tingene alligevel. Så kan man ligeså godt skære udgifterne ned og så være til stede i livet 100%.”

“Jeg føler mig meget privilegeret, fordi jeg har meget varierende opgaver, og jeg kan til dels selv bestemme, hvornår jeg vil have opgaver. Er man fastansat, har man sine faste ferier. Jeg vil selv bestemme, hvor meget jeg vil arbejde. Det kan være rigtig svært at sige nej til en opgave, fordi man ikke ved, hvad man har i morgen. Det er en frygt, jeg kender fra mig selv, men også i høj grad fra mine kolleger. Det er en ubegrundet frygt. Der vil altid være brug for dygtige folk.”

“Men jeg kender godt tvivlen, f.eks. om jeg kan løse en opgave. Tidligere troede jeg, at hvis jeg var i tvivl, så var der en grund til det. Men det passer ikke. Tvivlen kommer altid. Det er en anledning til at overveje og til at vælge. Jeg har lært ikke at være bange for tvivlen, fordi jeg ved, at der altid dukker en løsning op. Jeg har et motto, som siger: ‘Jeg spørger ikke, om det kan lade sig gøre. Jeg spørger: Hvordan gør vi det?’”

“Jeg har sørget for at have god luft i økonomien, så jeg ikke skal forpligte mig til mere, end jeg har lyst. Jeg stoler på, at tingene nok skal lykkes, frem for at bruge en masse energi på at gardere mig mod alt muligt. Jeg kan godt klare måneder uden løn, og det kan jo være konsekvensen.”

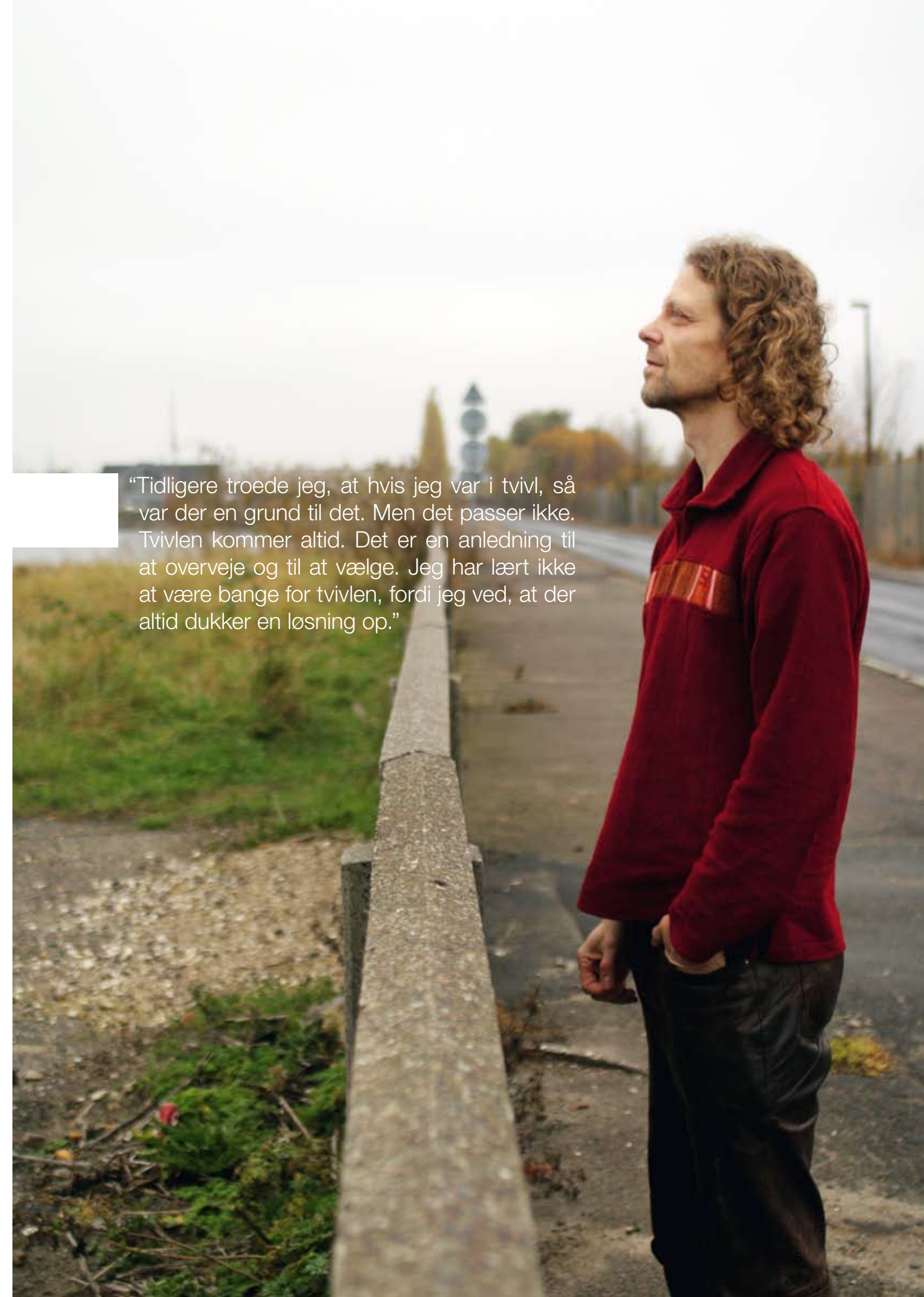
IT-boblen og finanskrisen

Mange konsulenter er meget optagede af den omtalte finanskrisen og hvilke konsekvenser den kommer til at have for dem. Sune har været der før, og han oplevede blandt andet den berømte IT-boble, men det styrker kun hans positive livssyn: “Dengang IT-boblen brast, mærkede jeg ærligt talt ikke rigtig noget til det. Det, man læser om, er dem, der sælger nogle meget dyre produkter, og som så bliver påvirket af det. Almindeligt hårdtarbejdende mennesker er der jo altid brug for.”

“Krisen vil nok betyde, at store firmaer, der finansierer projekter, pludselig stopper finansieringen. Måske kan det blive sværere at finde nye jobs, fordi der er flere om buddet – men det er faktisk ikke min oplevelse.”

“Jeg håber, finanskrisen vil betyde, at folk lærer at se anderledes på det med at skære ned. Lige nu synes mange jo, det lyder ubehageligt, at vi skal skære ned og man er bange for at skulle begrænses. Jeg har et lidt andet syn på det. Jeg tror ikke på begrænsning. Vi skal derimod have mere. Mere kvalitet, mere tid, mere fællesskab, mere bæredygtighed, mere mangfoldighed.”

“Den udfordring, vi nu står over for, er Learning by Doing forfra – som dengang vi sad med den første computer. Nu handler det om at skabe en bæredygtig fremtid, mens vi lever her og nu.” ■

A man with long, curly hair, wearing a red jacket and dark pants, stands in profile on a paved road. He is looking towards the left, where a road sign is visible in the distance. The background shows a road with a guardrail, some greenery, and a cloudy sky. The overall mood is contemplative.

“Tidligere troede jeg, at hvis jeg var i tvivl, så var der en grund til det. Men det passer ikke. Tvivlen kommer altid. Det er en anledning til at overveje og til at vælge. Jeg har lært ikke at være bange for tvivlen, fordi jeg ved, at der altid dukker en løsning op.”